

Forfatter: Aakjær, Jeppe

Titel: ARBEJDERSANG. (Karl Henckell.)

Citation: Aakjær, Jeppe: "ARBEJDERSANG. (Karl Henckell.)", i Aakjær, Jeppe: *Digte 1908-1918. - 1918*, Gyldendal, 1918-19, s. 241. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-aakjaer02val-shoot-workid96253/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Digte 1908-1918. - 1918

Aarhundreder fulgte, Aarhundreder svandt;
vort Saar rinder stadig, hvor Fædrenes randt;
omsværmet af Fjender vi strider imod
og bygger, mens Kalken vi blander med Blod.
1901.

ARBEJDETSANG.

(Karl Henckell.)

DET drøner fra det hule Rum
med Arbejdsalarm og -Støj,
mens Mand ved Mand staar bøjet, stum,
i Oljestank og Røg.
Og Bælgen stønner, Hamren slaar,
og Gnisteregn mod Taget staar.

Mens Ødelanden strækker sig
paa Bolster bag sin Pult,
begiver Slaven sig paa Vej,
ansporet af sin Sult.
Og Bælgen stønner, Hamren slaar,
og Gnisteregn mod Taget staar.

For kun en karrig Løn at naa,
for blot at blive mæt,
fra Gry til Kvæld, du ser ham staa
paa samme dunkle Plet.
Mens Bælgen stønner, Hamren slaar,
og Gnisteregn mod Taget staar.

For Børn og Hustru kjæmper han
og stemmer sig imod;
han ved, hvor Sulten snge kan
ens Marv og Hjærteblod,
mens Bælgen stønner, Hamren slaar,
og Gnisteregn mod Taget staar.

Ak, ingen muntre Toner svang
sig gjennem Røgen klam,
og aldrig nogen Digtets Sang
har kunnet naa til ham,
mens Bælgen stønned, Hamren slog,
og Gnisteregn mod Taget jog.

Der hænder vel fra Stund til Stund,
hans Sind bli'r sygt af Harm;
da styrter Eder af hans Mund,
men drukner snart i Larm,
mens Bælgen stønner, Hamren slaar,
og Gnisteregn mod Taget staar.

Det er en raa og ilde Ting
at gøre Mand til Træl;
mærk Øjets Lyn ved Hamrens Sving,
i Herrer, vogt jer vel!
Thi Bælgen stønner, Hamren slaar,
og Gnisteregn mod Taget staar.

„Om Gud i Himlen ej vor Sag
og bange Raab forstaar,
da storm du frem, o, Dommedag,
paa hvilken alt fergaar!
Mens Bælgen stønner, Hamren slaar,
og Gnisteregn mod Taget staar.“

April 1901.

NR. 310.

(Ditlev von Liliencron.)

PAA femte Døgn uden Middagsmad,
og ikke en Hvid paa min magre Raad;
i Stedet for Arbejde: Hunger og Nød,
biot vandre, og „fægte“ og betle sit Brød“.